

N. 25.

WARSZAWA.

 $\frac{10}{22}$ czerw. 1870 roku.

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcja przy ulicy Niecałej, 12.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni
 Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
 mieście, 415.

ROK V.

O P Ł A T A:

Merkury:	roc.	pól.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 5, ²⁰	2, ⁶⁰	1, ²⁰

Ekonomista i Merkury.

w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	10	5	2, ⁵⁰

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
 po kop. 5, albo $\frac{1}{2}$ kop. za 5 liter.

MERKURY,

dobatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Posucha w polityce zagranicznej z każdym dniem większa. Nawet sprawy wewnętrzne mocarstw nie namięczają przedmiotów ciekawych, a prasa zagraniczna nieraz widocznie jest w ambarasie zapelnienia szpalt. W braku innych ważniejszych spraw kwestja budowy drogi żelaznej przez górę Gotarda w Szwajcarji, stała się w upłynionym tygodniu przedmiotem rozpraw dziennikarskich, i z pewnych stron starano się nawet uczynić z niej kwestję pierwszorzędnego politycznego znaczenia. Sprawa ta, jakkolwiek teraz dopiero poruszoną została w ciele prawodawczém francuzkiem nie jest nową. Już bowiem w r. z. ułożyły się Związek północno-niemiecki, a raczej gabinet berliński, Włochy i Szwajcarja co do budowy drogi żel. Gotardu, mającej być najprostszą i najbliższą komunikacją między Włochami i morzem Adrjatyckim a Niemcami północnymi. Konieczność téj komunikacji tym bardziej stała się naglącą, im większą w handlu świata po otwarciu kanału suezkiego, porty morza Śródziemnego odgrywać zaczynają rolę. W miarę jak handel z Indjami w tamte przeniósł się strony, zwiększać się musiała w Niemczech północnych obawa, że z czasem handel ze Wschodem dostanie się pod wpływ Francji i Austrii, jako posiadających wybrzeża morskie, świetną przyszłość rokujące, a przez terytorjum których najbliższe prowadzą drogi do morza Śródziemnego i Adrjatyku. Droga żel. Gotarda, idąca przez terytorjum neutralne w Szwajcarji i łącząca Niemcy z Włochami, dogodne punkta nadmorskie pod względem komunikacji ze Wschodem posiadające, ma powyżej nadmienionym niedogodnościom zapobiedz, t. j. zapewnić niezawisłość handlu Niemiec ze Wschodem, od wpływu Francji i Austrii. Przedsiębiorstwo zatem jakkolwiek nie jest

bez znaczenia politycznego, głównie jednak dotyczy spraw handlowych i komunikacyjnych.

Jedno tu tylko zachodzi pytanie polityczne, a mianowicie, czy droga Gotarda, będąca wspólną własnością dwóch mocarstw Prus i Włoch, nie narusza neutralności Szwajcarji. Pod tym jednym względem nie można Francji odmówić prawa żądania rękojmji, dla której w r. z. nie chciano dozwolnić nabycia mniej ważnej drogi żel. belgijskiej, lecz Prusy dały podobno odnośnie do neutralności szwajcarskiej najzupełniej zadawalniające zapewnienia, poczem nie ulega zdaje się wątpliwości, że odpowiedź księcia Grammont na interpelację dep. Mony wypadnie w duchu pojednawczym. Zresztą interpelacja w ciele prawodawczém, dotycząca drogi żel. Gotarda wywołaną została nie przez względy polityczne, lecz przez towarzystwo konkurencyjne, zamierzające wybudować drogę żel. przez górę Simplon, a na którego czele stoi dom bankierski Rothsilda. Ton zaś *Monitora* i innych pism paryzkich, przy téj sposobności podniesiony przeciwko Prusom dowodzi tylko, że we Francji istnieje ciągle jeszcze silne stronnictwo, czekające jedynie dogodnej chwili, by po dawnemu przeciwko gabinetowi pruskiemu agitować; dążnościom tym jak nateraz obcy jest rząd francuzki, który ciągle zachowuje w polityce zagranicznej postawę wyczekującą. Czasem jednak nie może uniknąć ściągnięcia na siebie niezadowolenia sfer berlińskich. Świeżo taki los spotkał zanominowanie vice-hrabiego Lagueronniere ambasadorem francuzkim w Konstantynopolu. W samej rzeczy, dyplomata i publicysta ten, jest jednym z główniejszych przeciwników Prus. W Berlinie obawiają się, ażeby niewywołał zawiązań na Wschodzie i zarazem nie ufają zamiarom księcia Grammot, który p. Lagueronniere nominował.

Giełdy paryzka, berlińska i wiedeńska, już dawno nie były tak silnie alarmowane, jak w upłynionym tygodniu; zaledwie bowiem uspokojono je po wtorkowych depeszach, że słabość cesarza Francuzów jest czysto-reumatyczną, i że obniżenie się renty uważać raczej należy za wynik szybko podnoszących się cen mąki będący następstwem ciągle trwających upałów i suszy—gdy nagle wieczorne depesze z piątku donoszące o nowym ataku reumatycznym, potwierdzone zostały przez dalsze obniżenie się renty. Kurs takowej w poniedziałek był 74,70, we środę 74,15, we czwartek po obcięciu kuponu wartości 75 cent. 73,32, a w sobotę 72,62. Tak więc tyle zabiegów, kosztów, nawet ofiar, żeby 75 osiągnąć, w jednej chwili zniweczone zostały, rujnując niejednego spekulanta. Podobnie było z akcjami kredytu ruchomego; rozpoczęły one kursem 255, w pierwszym przerażeniu spadły na 245, następnie podniosły się do 256, a w sobotę spadły znów na 245. Renty włoska i turecka stosunkowo mniej ucierpiały; pierwsza z 60,90 spadła na 60,25; podniosła się do 60,40, a w sobotę zeszła na 59,25. Turecka zaś z 54,30 była w ostatnim dniu na 53,70. Odwrotnie było z Lombardami; te bowiem przy podnoszącej się walucie austriackiej, jakoteż przy głoszonej perspektywie znacznych przewozów mąki, o czém w poprzednim sprawozdaniu wspomnieliśmy, podniosły się z 405 do 413,75. Niemniej poszukiwano tak w Paryżu jak i przesyłano polecenia do Berlina o kupno weksli na Petersburg, których niezmierna jest potrzeba na kupno zboża w miastach portowych. W ostatnim dniu było pochmurno, lecz nie wiemy, czy upragniony deszcz padał.

W Londynie troska kontynentalnych giełd nie odbiła się, chociaż i w Anglii mimo parodniowego deszczu, nieszczególnie są widoki na zbiory zboża i chociaż ceny ziarna na wszystkich targach kraju podnoszą się. Wielkie z tego powodu zapotrzebowanie gotówki było tylko chwilowem i nie wpłynęło na podniesienie się prywatnego skupu, notowanego po $2\frac{7}{8}$, albowiem wykaz bankowy dowiódł, iż wpływy są tak wielkie, że instytucja ta zdolną jest wszelkie potrzeby zaspokoić. Samego złota po większej części z New-Yorku, wpłynęło w ubiegłym tygodniu na 285.500 £., z których 104.000 £. dostało się bankowi. O ile z jednej strony nie ma obawy, aby chwilowe wielkie potrzeby wywołały podwyższenia skupu, o tyle z drugiej strony widocznem jest, że mimo obfitości wysoko procentowych zagranicznych papierów, i mimo coraz nowych emisji pożyczek, jak niedawno peruwiańskiej — jest jeszcze między publicznością wielki zasób nieczynnej gotówki, kiedy takową dostać można niżej stopy bankowej; jest to co najmniej dowodem, że stosunki handlowe i przemysłowe, chociaż są korzystniejsze niż w roku zeszłym, jednakże nieodpowiadają głoszonym na początku roku nadziejom. Konsole ciągle podnosiły się i dosięgły kursu $92\frac{3}{4}$, w ostatnim dniu dopiero spadły na $92\frac{1}{16}$. Srebro płacą po $60\frac{3}{4}$ pensów za uncję.

Wiedeńska giełda, jakeśmy wyżej powiedzieli, była z początku tygodnia silnie zaalarmowaną i papiery przez liczne realizacje spadły. Po uspakajających wiadomościach, rzucono się z tém większą energią do spekulacji, wyzyskując podnoszące się ceny mąki we Francji; z tą tylko różnicą, że tym razem nieograniczono się na papierach dróg żel., ale czepiano się bankowych i przemysłowych, a przedewszystkiem kursów obcych walut, które po krótkiej podwyżce, spadły przeszło o 2%. Weksle na Londyn z 121,40 zeszły na 119. Napoleondory z 9,69 na 9,50. Zyski grających na obniżkę obcych walut mają być bardzo znaczne. W następstwie tego obniżyły się wartości metaliczne, losy premjowe i inne papiery, których kupony spłacane są zagranicą. Losy z 1839 i 1864 straciły blisko 2%, z 1854 i 1860 prawie 1%. Z akcji największe powodzenie miały Karola-Ludwika,

które zakupywane przez dwie tamtejsze instytucje, z $237\frac{1}{2}$ doszły do $248\frac{1}{2}$ — mówią że ten miesiąc wykaże ogromną przewyżkę w dochodach, gdyż w pierwszej połowie takowe wynosić już mają 200.000 guld. Obok tych, podniesiono też i akcje drogi Elżbietowskiej z 211 do $216\frac{1}{2}$, a Cisawskiej z 238 do $243\frac{1}{2}$. Lombardy z 193,90 zepchnięte na 191,30 stały w piątek na $195\frac{1}{2}$. Dla akcji anglo-austr. banku, walka stronnictw nie ustaje; silne sprzedaże ze strony klientów do instytucji kredytu ziemskiego należących, kilkakrotnie obniżyły je na 304, odkupy zaś czynione przez jeden z blizkich banków domów, zdaje się na rachunek paryzki, podniosły je do 315. W piątek wieczorem rozszła się pogłoska o chorobie Papieża z obniżeniem kursów, ale w sobotę giełda wzmocniła się.

W Berlinie pierwsze dwa dni tygodnia przeszły w pełni spekulacyjnego życia. Cieszono się miesięcznym wykazem drogi Bergsko-Marchijskiej, wskazującym przewyżkę o 60.000 talarów i zyskami z kursu akcji Galicyjskich podnoszonych w Wiedniu i z Wiednia w Berlinie. Srodowa giełda zaniepokojoną została, wszystkie spekulacyjne i niespekulacyjne papiery obniżyły się, ale nazajutrz wróciły do poprzednich kursów, które nie różniąc się prawie od zaprzeszłotygodniowych, utrzymały się do piątku. W sobotę niższe kursa paryzkie i pogłoski po Wiedniu krążące, wstrzymały tranzakcje z obniżeniem kursów. Wartości rublowe z każdym dniem podnosiły się, ożywiając jednocześnie operacje i w naszych papierach, które w miarę postępu waluty, podnosiły się. Ostatnie kursa ulubionych papierów były: akcje Bergsko-Marchijskie 120, Kolońsko-Mindeńskie $131\frac{1}{4}$, Górnio-Szląskie 173, Galicyjskie 104, Lombardy $109\frac{1}{2}$. W dniach 15 i 16 odbyła się subskrypcja na obligi 5% Wroclawsko-Warszawskiej drogi żel. (Olawa, Kempno, Podzamcze) po kursie 83%, które następnie były przedmiotem licznych tranzakcji z małą przewyżką.

Petersburska giełda codziennie zasilana była nowemi zleceniami do trasowania. Wszelkie wysiłki do utrzymania możliwie niskich kursów, podniecały tylko żądania kupujących, którym też dla mnogości papieru ustępować musiano, tak, jak niezbyt dawno jeszcze ciż sami remittenci musieli płacić co chcieli. W Rydze na przykład, umówiono się w piątek, żeby wcale nie trasować i tym sposobem wywołać obniżkę, ale ładowane w porcie zbożem i innymi produktami okręty, aż nadto ujawniły ten manewr, ażeby się go ułęknać miano. Postępowano więc na wszystkich targach naprzód, i w końcu oddawano w Petersburgu na Londyn po $31\frac{5}{8}$, na Amsterdam po 157, na Hamburg po $28\frac{3}{8}$, na Paryż po 333.

Przy tak szybkim podnoszeniu się waluty, papiery, szczególniej metaliczne, niezmiernie cierpią, gdyż wszelkie operacje z zagranicą stają się niemożliwe. Premjowa pożyczka spadła na $146\frac{1}{2}$ i $143\frac{1}{2}$, akcje wielkiego towarzystwa na $142\frac{1}{2}$, terepolskie ofiarowane po 113. Obligki konsolidowane po 105, listy zastawne po 108.

Warszawska giełda znacznie ożywiła się. Kursa weksli z dnia na dzień taniejąc, zachęciły wielu kupców nietylko do pokrycia bieżących należności, ale i do zaopatrzenia się w papier zapasowy; to też obroty szczególniej w wekslach na Berlin i na Paryż były dosyć znaczne. Trasowania były tak na własny spekulacyjny rachunek, jako też i na rachunek domów zagranicznych i ruskich, które tu akredytowały swych ziomeków na sumy potrzebne im do zakupów wełny. Obniżka weksli była w zeszłym tygodniu znaczna, Berlin z 129 zszedł na 124%, Londyn z 7,97 na 7,66, Paryż z 94,65 na 91,35, Wiedeń z 109 na $107\frac{1}{2}$ %.

Podobnie ruch był większy w papierach publicznych, ale kursa po większej części obniżyły się, gdyż kursa weksli były u nas znacznie niższe aniżeli nasza waluta w Berlinie; to też chociaż tam Listy zastawne i likwidacyjne podniosły się, zawsze stosun-

kowo wyliczały się u nas niżej, i dlatego przy licznym ofiarowaniu, można było kupować tylko na miejscową potrzebę, a nie na wywóz. Ostatecznie żądano: za Listy zastawne I i II serji 92,39, za nowe 5°/_o, 93, Likwidacyjne 74,31. Obligi Tow. Kr. 100²/₃, akcje wiedeńskie płacono po 68, a bydgoskie po 74.

Jarmark wełniany, oraz zapasowe zakupy weksli skonsumowały ogromne sumy; sam Bank Polski w ciągu trzech dni jarmarcznych zaliczył na towary i na otwarte kredyty przeszło mi-

ljon rubli—to téż gotówka stała się rzadszą, a dyskonta prawie niemożliwe.

Zgodnie z poprzedniem naszym doniesieniem, subskrypcja na akcje warszawskiego towarz. ubezpieczeń od ognia, rozpoczęła się z dniem 30 b. m. i niewątpliwie w tymże dniu z wielką przewyżką zamknięta zostanie.

Na w sobotę odbytém ogólném zgromadzeniu akcjonariuszów drogi terespolskiej, postanowiono, ażeby kupony od akcji téj drogi zamiast 5°/_o, przynosiły 5¹/₂^o/_o.

KASA POŻYCZKOWA PRZEMYSŁOWCÓW WARSZAWSKICH.

Na odbytém w d. 22 maja r. b. w Resursie Obywatelskiej posiedzeniu przedstawiciele kasy pożyczkowej przemysłowców warszawskich, po zagajeniu posiedzenia przemową wice-prezesa p. Ludwika Spiessa, kontroler p. Temmler odczytał sprawozdanie rachunkowe ze stanu interesu. Ze sprawozdania tego okazuje się, iż uczestników było ogółem 259, z tego mężczyzn 239, kobiet 20; cały wkład wniosło i wpisowe osób 150, wpisowe i część wkładu 50, samo wpisowe 5, zalegało w opłacie osób 24. Przychód w ogóle wynosił rs. 11.199 k. 50; a w szczególności: z wpisowego rs. 235, z wkładów rs. 9.417 k. 40, ze zwrotu pożyczek rs. 1190, z procentów rs. 357 k. 20. Rozchód: wypłacono rs. 10.750, wydatki administracyjne rs. 66 k. 74, na inwentarz rs. 51, zwrot procentów rs. 4 k. 60, pozostało rs. 327 k. 26. Pożyczka najniższa wynosiła rs. 5, najwyższa rs. 1000.

Po przedstawieniu sprawozdania przystąpiono do rozbiórki wniosków, które przyjęte zostały bądź jako uchwała, bądź jako projekta do zmian w ustawie u władzy mających być wyjednaniami. Wnioski te były następujące: 1. Aby uczestnikom po dzień 1 czerwca r. b. do Stowarzyszenia jeszcze przystąpić mogącym, służyło na równi z dotychczasowymi uczestnikami prawo do dywidendy za rok bieżący; 2. Upoważniono komitet do rozszerzenia zakresu czynności kasy, a mianowicie do zaciągania za umiarkowanym procentem, pożyczek w kwotach większych lub mniejszych, a nawet po rs. 10 od osób trzecich, a to do wysokości sumy wyrównywającej sumie wkładów; 3. Aby wolno było jednemu uczestnikowi przystąpić z nieograniczoną liczbą wkładów 50-rublowych, które wszakże wszystkie razem wzięwszy dają mu tylko prawo do jednego głosu przy wotowaniu; odpowiedzialność zaś kasy względem wierzycieli, rozkłada się (na uczestników stosunkowo do posiadanej przez nich ilości wkładów); 4. Aby przystępującemu do Stowarzyszenia służyć mogło prawo do otrzymania zaliczek, już za prostém wniesieniem wkupego rs. 1, nie zaś dopiero całkowitego wkładu rs. 50; 5. Aby wszyscy uczestnicy razem za długi kasy obowiązani byli względem wierzycieli kasy, tylko wspólną, nie zaś solidarną odpowiedzialnością; 6. Aby zgromadzenie reprezentantów zamienioném być mogło na ogólne zgromadzenie wszystkich uczestników; 7. Biuro kasy pożyczkowej, mieszczące się dotychczas bezpłatnie w mieszkaniu p. Temmlera, postanowiono przenieść od św. Jana do lokalu Resursy Obywatelskiej za nader umiarkowanym wynagrodzeniem; 8. Poruczono komitetowi ustanowić dla p. Chromińskiego pełniącego dotąd bezpłatnie obowiązki kasjera i sekretarza odpowiednią pensję; 9. Na wypadek nieobecności członków Zarządu, wybrano na zastępcę zawiadującego rachunkowością p. Hermana Meyer'a, a na zastępcę kontrolera p. Stanisława Kronenberga.

Powyższe poprawki bardzo korzystnie zmieniają i uzupełniają pierwotną Ustawę Stowarzyszenia; sądzimy, że przyczyniły się powinny do rozwoju i pomyślności kasy. Szczególniej ważne-

mi są punkta: 2, 3, 4, 5 i 6,— które odpowiadają życzeniom jakie sformułowaliśmy w niniejszém piśmie zaraz po ukazaniu się Ustawy kasy pożyczkowej. Punkta 2 i 3 rozszerzając zakres działalności kasy w granicach racjonalnych, chronią ją zarazem od niebezpieczeństwa grożącego wszystkim prawie Stow. zaliczkowym niemieckim, w których stosunek własnego funduszu Stowarzyszenia do funduszy wypożyczonych, jest do tego czasu jeszcze anormalnym. Ograniczenie praw członków posiadających więcej jak jeden udział 50 rs., jest bardzo na swoim miejscu. Poprawka objęta punktem 4-m była niezbędną; pierwotne orzeczenie Ustawy w téj mierze, niszczyło bowiem w znacznej części dobroczynne skutki, jakie kasa wyrzeć może i sprzeciwiało się naturze Stowarzyszenia. Punkt 5 nie jest dosyć jasno określony. Należałoby powiedzieć, jakiego rodzaju będzie *wspólna odpowiedzialność*. Niewątpimy, że poprawka ma na celu zastąpić *solidarną* odpowiedzialnością *integralną*. Punkt 6 uświęca słuszną w teorii zasadę, nie wiemy atoli o ile to w danych okolicznościach w praktyce okaże się korzystnym.

KASA ZJEDNOCZENIA TOWARZYSTW DRÓG ŻELAZNYCH WARSZ.-WIEDEŃSKIEJ I WARSZ.-BYDGOSKIEJ.

Podług jedenastego sprawozdania z wpływu i obrotu funduszu téj pożytecznej instytucji za rok 1869, Stowarzyszenie rzeczono liczyło 1.343 uczestników, z których 142 należało zarazem i do Stowarzyszenia emerytalnego rządowego.

Obrót funduszu w r. 1869 był następujący: dochód rs. 84.806 k. 33, rozchód rs. 57.255 k. 74¹/₂, dochód zatem przewyższył rozchód o rs. 27.550 k. 58¹/₂. Wzrost funduszu w 1869 tak się przedstawia: składki bieżące i wpisowe od uczestników rs. 18.328 k. 68; dopłaty od obu towarzystw dróg żelaznych w myśl § 4 przepisów rs. 5.556; z kar różnego rodzaju rs. 1.675 k. 13; odsetki od kapitałów i pożyczek uczestników rs. 9.508 k. 70; ze spieniężenia przedmiotów znalezionych rs. 199 8¹/₂; zysk na wylosowanych akcjach drogi żelaznej warszawsko-bydgoskiej rs. 768 k. 75 i zysk na wylosowanych Listach likwidacyjnych Królestwa Polskiego rs. 147; razem rs. 36.183 kop. 34¹/₂. Wydatki: pensje emerytalne a) emerytów rs. 1.745 kop. 45¹/₂; b) wdów rs. 3.359 k. 88, wynosiły razem rs. 5.105 kop. 30¹/₂; fundusze na wychowanie małoletnich rs. 843 k. 84¹/₂; wsparcia rs. 270 k. 74¹/₂; administracja kasy zjednoczenia rs. 458 k. 90¹/₂; zwrot składek wysłanych ze służby uczestnikom rs. 2.182 k. 30; zwrot kar rs. 98 k. 44¹/₂; spłacenie praw emerytalnych małżonków Ditmanów rs. 10.000, różne wydatki rs. 37 k. 22¹/₂; razem rs. 18.996 k. 76¹/₂. Z porównania pozostaje rs. 17.186 k. 58. Kapitał kasy zjednoczenia po koniec roku 1869 składał się z rs. 228.424 k. 89¹/₂, nadto oprócz rachunku kasowego, pożyczki hipoteczne, oraz fundusz na pożyczkach uczestników, a) procentowych rs. 3 297 i b) bezprocentowych rs. 237

k. 93, wynosiły rs. 3.534 k. 93, czyli w ogóle rs. 256 959 kop. 82¹/₂. Rzeczywista wartość kapitału kasy zjednoczenia z końcem roku 1869, przy realizacji papierów publicznych po kursie z dnia 31 grudnia t. r. wynosiłaby rs. 189.073 k. 32¹/₂. W ciągu r. 1869 wypłacono pensje emerytalne: 12 emerytom, najwyższa wynosiła rs. 480, najniższa rs. 28 k. 80 rocznie; 49 wdowom, najwyższa pensja wynosiła tutaj rs. 525, a najniższa rs. 10 kop. 80 rocznie. Nadto wypłacono fundusze na wychowanie małoletnich dzieci, pozostałych po 44 zmarłych uczestnikach; z fundusów tych najwyższy wynosił rs. 175, a najniższy rs. 1 kop. 80 rocznie. W tymże roku przybyło 2 emerytów i 9 wdów, wreszcie przybyły małoletnie dzieci po 8 zmarłych uczestnikach; ubyły zaś po trzech z powodu ukończenia 15 lat wieku. Zarząd kasy zjednoczenia w 1869 r. udzielił wsparcia: a) sześciu uczestnikom pozostającym w służbie rs. 202 k. 41¹/₂ i b) na pochowanie zwłok trzech zmarłych uczestników rs. 68 k. 33, razem rs. 270 k. 74¹/₂. Pożyczek procentowych w stosunku dwumiesięcznej płacy udzielono 111 uczestnikom, pożyczek zaś bezprocentowych w stosunku jednomiesięcznej płacy udzielono trzem uczestnikom i pięciu wdowom na pochowanie zwłok zmarłych mężów.

OBIEG PIENIĘDZY PAPIEROWYCH W NIEMCZECH PÓŁNOCNYCH.

Bremer Handelsblatt podaje następującą statystykę emisji asygnatów różnych państw, należących do Związku Północnego.

	Na głowę miesz.
	t a l a r ó w
1. Prusy	20.478.000 0,85
2. Saksonja	12.000.000 4,95
3. Wyższa Hesja	767.000 2,99
4. Meklemburg-Szweryn	2.000.000 3,56
5. Meklemburg-Sztrelieć	800.000 8,08
6. Oldenburg	2.000.000 6,33
7. Brunswik	600.000 1,98
8. Anhalt	950.000 4,89
9. Waldeck	210.000 3,69
10. Szaumburg-Lippe	372.000 11,92
11. Sachsen-Weimar	600.000 2,12
12. — Meiningen	600.000 3,33
13. — Coburg } prow.	200.000 4,06
14. — Gotha }	400.000 3,36
15. — Altenburg	486.000 3,43
16. Schwarzburg-Rudolstadt	200.000 2,67
17. Schwarz.-Sondhausen	150.000 2,22
18. Reuss młodszej linji	320.000 3,64
19. Reuss starszej linji	180.000 2,96
Razem	43.262.000 1,45

Z tablicy tej widnieje jedno z najobficiej płynących źródeł niemocy i zakłopotania, — mianowicie cechująca małe państwa zdolność wypuszczania większej liczby asygnatów, jak potrzebować może ich ludność. Środki te legalnych wypłat w skutek ich nadmiaru przechodzą do innych krajów. Kiedy przeciętna na głowę emisja na ogół krajów połączonych Związkiem, nie przenosi 1,45 tal., w Prusach wynosi ona 0,85 tal. a przechodzi o wiele powyższą przeciętną we wszystkich drobniejszych państwach, dosiegając w jednym z nich 11,92, w drugim 8,08 tal.

Nie należy przytém przepominać okoliczności, że asygnaty nie stanowią głównego papieru obiegowego, będącego środkiem

płatniczym w Niemczech północnych. Obieg banknotów wynosi 216.000.000 tal. Całkowita więc suma papierowych pieniędzy wynosi w Związku Północnym.

Emisje państw	43.262.000 tal.
— banków	216.000.000 „
Razem	259.262.000 „

WZROST OPODATKOWANIA W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

Według *Economist'a* w Stanach Zjednoczonych suma podatków związkowych powiększyła się znacznie przez ostatnie sześć miesięcy, jakkolwiek nie zaprowadzono nowych ciężarów, ani też poczyniono zmian, w istniejących ustawach podatkowych. Przed półrokiem preliminowany dochód roczny skarbu wynosił 314.000.000 dol., teraz preliminują 353.700.000 dol., czyli że przybyło przeszło 40 milj. dol. do ciężaru podatkowego kraju. Pytanie zkad się ta zmiana wzięła? Według londyńskiego *Economist* jestto li skutek zmiany wartości środków obiegowych. Przed sześciu miesiącami Amerykanie opłacali podatki w zdeprecjowanych asygnatach — od tego czasu podcena takowych ustała, w następstwie zaś tego zwolnienia ruchu, podatnicy uiszczając też same kwoty nominalne, w istocie przykładają się do dochodu skarbowego w większym stosunku jak dawniej. Wszelako pisma nowojorskie zdają się nam przesadzać ów wzrost, ile że nie wszystkie podatki wnoszone bywają do kas w asygnatach, cła np. płacone są tylko w złocie. Nie ulega jednak wątpliwości, że wzrost jest znaczny i nie omylimy się obliczając go na 28 do 35 milj. Przyjmując za podstawę obliczenia iż mienne na złoto było w listop. r. z. 125, a w czasie niniejszego obrachunku 112, otrzymamy następnę przewidzieć się dające na przyszłość cyfry:

Przychody.					
Lata	Szacunek środków obieg o	Mienne na złoto 125 l	Mienne na złoto 112 a	Przewyżka r y	
1870	394.831.622	315.865.297	355.348.459	39.483.162	
1871	393.000.000	314.400.000	353.700.000	39.300.000	
Rozchody.					
1870	294 730.514	235.384.411	265.257.462	29.873.051	
1871	291.000.000	232.800.000	261.000.000	29.100.000	
Przewyżka dochodowa oszacować się dająca.					
1870	76.750.000	61.400.000	69.075.000	7.675.000	
1871	102.000.000	81.600.000	91.800.000	10.200.000	

Wiadomości bieżące.

— *Wywóz zboża i targ pieniężny austriacki.* N. Fr. Pr. czyni w tej ważnej kwestji następujące uwagi ze względu na chwilę obecną: Mówić już dzisiaj o oczekiwaniach i widokach na wywóz trudno zaiste. Oznaczyć dokładnie wpływ i stosunek tego czynnika na agio, jest prawie niemożliwem. Wszystko tu bowiem zależy od zmiennego stanu powietrza i gdy dziś pola zdają się zapowiadać obfitość, jutro może się okazać niedostatek. Brak także dokładnych danych statystycznych, na podstawie których wytwór w jednym miejscu dałby się miarkować spożyciem w miejscu drugim, choćby w przybliżeniu. Pod tym względem wielkie zarzuty ciążyą na zarządach dróg żelaznych. Dla nich to

żywną również jest kwestja urodzajów. Mogłyby przeto z łatwością utworzyć wspólne biuro, ktoreby z całą dokładnością zestawiało wykazy ruchu zbożowego i widoków na urodzaje, z oznaczeniem ilości krajów i okolic przywozowych i wywozowych. W ogóle wszelkie wiadomości o urodzajach zbierane w dorywczy i nieporządnym dotychczasowym sposobie nie mogą przedstawiać pewności zupełnej. Co się tyczy tegorocznych widoków na urodzaje w Austrii, to rzecz można w przybliżeniu, iż są nadzieje na średni wywóz. W Węgrzech stan urodzajów z wyjątkiem miejscowości które ucierpiały od mrozów w zimie i wylewów wód, jest w ogólności dobry.

Przy normalnym stanie klimatycznym spodziewać się zarówno z tej jak i z tamtej strony Lejty średnich urodzajów. Co do rzepaku, obecnie można liczyć na świetny urodzaj. We Francji zboża dotychczas na północy i południu więcej, na zachodzie mniej ucierpiały. Przywóz dla południa zaspokoić może w zupełności Algier, gdzie urodzaje są bardzo piękne. Zachodnia i północna część Francji zaopatry się z zagranicy. Toż samo powiedzieć można o prowincjach Nadreńskich, a w szczególności o wielkim Manhajmskim rynku, o Szwajcarji, a po części i Anglii. Włochy zboża mało zapotrzebują, więcej daleko rzepaku. W ogóle biorąc w obec tego wywóz tegoroczny Austrii, dosięgnąć może 40—80 milj. florenów zboża i 3—6 milj. rzepaku. Zależać to będzie od mniejszego lub większego stosunku nieurodzaju i urodzaju zagranicą i w Austrii, oraz od zwrócenia uwagi wielkich handlarzy na place austriackie. Rok 1867 i 1868 stoi jeszcze w ich pamięci. Wtenczas to, przy żywszym ruchu, wcale nie korzystnie przedstawiła się manipulacja austriackich pośredników handlowych, oraz jakoś, staranne oczyszczenie, waga i wysortowanie towaru. Należy usunąć ten brak zaufania jak najzupełniej, ażeby Austrija nadal brać mogła regularnie udział w wywozie zbożowym. Zwiększony wywóz zarazem przyniosłby wielką korzyść wszystkim kolejom żelaznym. W każdym razie jak nateraz widoki na przyszłość i dla emisji nowych akcji dróg żelaznych są wcale zadawalniające. Najważniejszymi z dokonanych są linje węgiersko-galicjska i centralno-szląska.

— W dniu 3 czerwca r. b. rozpoczęły się w Petersburgu posiedzenia zjazdu sekretarzy komitetów statystycznych gubernjalnych, pod przewodnictwem dyrektora centralnego komitetu statystycznego. Przedmiotem narad są rozliczne zagadnienia dotyczące sposobu zbierania i oszacowywania naukowego danych statystycznych.

— Wystawa w Kościanie (W. Ks. Poznańskie). Otwarta w d. 17 maja r. b. mimo niepogody, z początku zgromadziła tysiące osób płci obojg, mianowicie też liczne pociągi z Poznania dostarczyły mnóstwo ciekawych widzów. Wystawa wypadła tak znakomicie, jak żadna dotąd w tamtejszej prowincji. Przepyszne

bydło z dóbr Będlewskich, Czerwoniej wsi, Drohojewskich, Morownickich, Kobelnickich i in.; wspaniałe barany z owczarni Śmiełowski i Brylewskiej, maciorki z owczarni w Międzychodzie, Szolrach i Kopadzewie. Trzoda chlewna z Dobrojewa i Kobelnin; rzeźkie konie z Będlewa, Morownicy, rasa arabska ze Smogorzewa. Płody ogrodnicze, mianowicie poziomki i szparagi niezwykłej wielkości, nasiona leśne i ogrodowe, w osobno ku temu misternie z drzewa i korą przyozdobionym szałasie wystawione, namiot myśliwski przystrojony w rogi jelenie i wybornie wypchane okazy ptactwa leśnego, wodnego i innej zwierzyny. Machiny rolnicze z fabryki Cegielskiego, żniwiarka pomysłu i roboty jednego z wieśniaków okolicznych, wyroby ceglarskie, wódki własnej fabrykacji, oraz napój żniwny z Morownicy i piwo z Dębego, najpiękniejsze zboża w ziarnie, olbrzymia ćwikła z Kossowa uderzały na pierwszy rzut oka.

— Sędziami biegłymi na wystawie Petersburskiej wyznaczeni zostali z Warszawy pp. Rau, Zachert, Łubiński, Treceer, Szwede i Berson.

— *Times of India* donosi, że stosunki pomiędzy portami południowej Europy i Indij Wschodnich, zyskują coraz ściślejsze związki. Niedawno przybyła do Bombaju deputacja z Odesy, wysłana głównie w imieniu tamecznego Towarzystwa żeglugi parowej, celem zebrania szczegółów statystycznych i zbadania stosunków handlu wschodnio-indyjskiego. Statki odeskiego Towarzystwa żeglugi z łatwością przepływają przez kanał i w razie dobrych widoków wysyłane będą stale do różnych portów oceanu indyjskiego. Deputacja wspomniana składa się z pp. Baranowskiego, Bykowa i dwóch innych osób. P. Baranowski, człowiek wielkiego doświadczenia w interesach handlowych i finansowych, mieszkał długi czas w Messynie, jako reprezentant Towarzystwa żeglugi. Komisja bawiła kilka tygodni w Anglii i Francji, zbierając tam również fakta i dane dotyczące płodów i handlu Indij i zaopatrywała się w listy rekomendacyjne do osób wpływowych w Bombaju, Kalkucie, Madrasie i innych miast, oraz do wice-króla i gubernatorów. (G. H.)

Sprawozdanie tygodniowe.

Gdańsk 18 czerwca.. Pogoda piękna i ciepła bez deszczu. Wiatr zmienny, w ostatnich dniach południowy.

W Anglii pomimo posuchy, stan ozimin nie wznieca dotąd obawy o przyszłe żniwo i dlatego pokup pszenicy chociaż więcej ożywiony jak dotychczas, jednakowoż nie był tak gorączkowy, jak na wielu targach kontinentu. Pod wpływem konkurencji francuskiej, płacono pszenicę angielską o 3 szylingi, zagraniczną zaś o 2 do 3 szyl. drożej niż w zeszłym tygodniu, ponieważ ładunki płynące nadbrzeżne zakupywano łącznie na rachunek francuski. Towar średni z powodu niższych cen więcej był żądany niż pszenica wyborowa z portów Bałtyku, którą prawie dotąd wyłącznie kupowano. Jarzyny i rośliny pastewne zostawiają wiele do życzenia, owies przeto o 1 do 2 szyl. na kwarterze droższy, a jęczmień i groch codziennie w cenie się wzmacniały.

We Francji pokup gorączkowy i ceny pszenicy na większej części tamtejszych targów podniosły się o 4 fr. do 4 fr. 50 cent. na 120 kilog. w przeciągu kilku dni. Tak gwałtowne podskoczenie cen nie jest wprawdzie usprawiedliwione stanem ozi-

STAN OPERACJI BANKU POLSKIEGO.

	w d. 11 czerw.	w ciągu tygodnia		w d. 18 czerw.	
		przybyło	ubyło		
	r	u	b	l	i
1. Skup. Portfel { w Warsz.	2.155.033, 10	327677, 02 1/2	198697, 38	2.284.012, 74 1/2	
{ w Łodzi	538.341, 26	39320, 60	35259, 84 1/2	542.402, 01 1/2	
{ w Włocł.	460.299, 36	27217, 22	25750, 08 1/2	461.766, 49 1/2	
{ zagranicznych	496.581, 21	61704, 11	178001, 67	380.283, 65	
2. Zaliczenia na papiery publiczne	532.472, .	18900, .	22810, .	528.562, .	
3. Pożyczki na zastaw { towarów (a) wełny	121.447, 25	7252, 05	13892, 05	114.807, 25	
{ (b) in. tow.	158.662, 27	2151, 95	14461, 70	146.352, 52	
{ kosztowności	312.210, 33 1/2	2683, 91	309.526, 42 1/2	
4. Otwarte kredyty	4.293.877, 36	1.177.719, 43	692070, 66	4.779.526, 13	
5. Kasa { Monety srebrne	2.576.926, 64	2145, 51 1/4	2.574.781, 12 3/4	
{ „ złote	43.678, 99	43.678, 99	
{ Bilety Banku Polskiego	4.100, . (?)	123000,	127.100, .	
{ „ Kred. Cesarstwa	2.449.432,	1.074380, .	1.375.052, .	
Złączenie (5)	5.704.137, 63(?)	953525, 51 1/4	4.120.612, 11 3/4	

OGŁOSZENIE.

min, lecz wątpliwym rezultatem przyszłych sprzętów, gdyż taka opinia jest wystarczającą, by ceny z dnia na dzień się wzmacniały.

Żyto bardzo mało ofiarowane i droższe o 50 do 60 cent. na 115 kilog., owies ześ przecięciowo o 2 fr. w cenie się podniósł.

Na naszym placu od dawnego czasu nie było tak dobrego pokupu jak w tym tygodniu, gdyż nietylko wyłącznie z Anglii lecz przeważnie z Francji otrzymano wiele rozkazów. Ceny pszenicy przeto zaraz z poniedziałku wzmacniać się zaczęły i stopniowo płacono towar wyborowy o 3 tal., średni i podrzędny (który szczególnie idzie do Francji) o 4 tal. na 2000 funt. drożej jak zeszłej soboty. Dziś w skutek niepomyślnej depeszy z Francji, ceny cofnęły się o 2 do 3 tal. na 2000 funt.

Żyto w sprzedaży miejscowej, także więcej było żądane, a lubo obrót tygodniowy nie był wielki, ceny jednakże podniosły się o 2 1/2 tal. na 2000 funt. Na odstawę terminową płacono na czerwiec i lipiec 48 1/3 tal. do 48 5/6 tal., na lipiec i sierpień 48 1/3 do 48 2/3 tal., na wrzesień i październik 49 do 50 tal.

Jęczmień i groch żądany przy wzmacniających się cenach.

Rzepak na odstawę od sierpnia do października płacono podobno 113 tal. za 2000 funt.

Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centnarów 110,000, czyli ton 5,500; żyta cent. 34,000, czyli ton 1700; jęczmienia centnarów —, czyli ton —; grochu cent. 5,000, czyli ton 250.

Płacono za 2,000 żł wagi celnój, czyli jedną tonnę:

Pszenicy zupełnie białej (wagi hol. 126—130) tal. 73 srg. 15 do tal. 77 srg. —, czyli za korzec warszawski (wagi pols. 237 do 245) żłp. 56 gr. 6 do żłp. 58 gr. 27.

Pszenicy wysoko pstrój (wagi hol. 125—129) tal. 73 srg. — do tal. 76 srg. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 235 do 243) żłp. 55 gr. 24 do żłp. 58 gr. 3.

Pszenicy jasno-pstrój (wagi hol. 123—129) tal. 70 srg. — do tal. 74 srg. 15, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 231 do 243) żłp. 53 gr. 15 do żłp. 56 gr. 27.

Pszenicy ordynaryjnój (wagi hol. 122—126) tal. 68 srg. — do tal. 71 srg. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 230 do 237) żłp. 52 gr. — do żłp. 54 gr. 9.

Żyta (wagi hol. 120—125) tal. 47 srg. 10 do tal. 50 srg. —, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 226—235) żłp. 34 gr. 24 do żłp. 36 gr. 24.

Jęczmienia czterzędowego (wagi hol. 106—108/9) tal. 41 srg. 15 do tal. 44 srg. —, czyli za korzec warsz. (wagi pol. 199—204) żłp. 26 gr. 24—żłp. 28 gr. 15.

Jęczmienia dwurzędowego (wagi hol. 112—114) tal. 44 srg. 15 do tal. 44 srg. 10, czyli za korzec warsz. (wagi pols. 209 do 215) żłp. 28 gr. 24—żłp. 29 gr. 12.

Grochu tal. 44 srg. 20 do tal. 47 srg. 15, czyli za korzec warsz. żłp. 36 gr. 6 do żłp. 38 gr. 12.

Kursa zamian: Amsterdam —, Hamburg 151 1/3, Londyn 6,22 Paryż 81, Warszawa 74, Wiedeń —.

Aleksander Makowski i spółka.

Ceny targów warszawskich, od dnia 13 do 18 czerwca r. b.

Pszenicy czwart od rs. 12,48 do rs. 12,96. Żyta czet. od rs. 6,84 do rs. 7,00. Jęczmienia czwart od rs. 5,28 do 5,40. Owsa czet. rs. 4,00 do rs. 4,20. Gryki czwart rs. 5,40. Grochu polnego czet. rs. 6,72 do 6,96. Grochu cukrowego czet. rs. 8 do —. Kasza jaglana rs. —, jęczmienna rs. —, gryczana gruba rs. —. Mąka pszenna (000) pud od rs. 2,40 do 2,50, (00) pud od rs. 2,20 do 2,25, N. I pud od rs. 1,95 do 2,00, N. II pud od rs. 1,60 do 1,65. Mąka żytnia N. I i II pud rs. 1,10 do 1,20. Kartofli czet. 1,72 do 2,16. Siana pud kop. 40—47 1/2. Słomy pud kop. 27 1/2 do kop. 30. Okowity garniec od rs. 1,38 do 1,41.

Rury ołowiane i Drut ołowiany wszelkich rozmiarów po kopiejek 12 za funt.
 Papier szmerglowy po kopiejek 45 za libry.
 Papier szkłem nabijany po kopiejek 40 za libry.
 Płótno szmerglowe po kopiejek 80 za libry.
 Szmergiel po kopiejek 18 za funt.
 Kit do machin „Mastic“ zwany po kopiejek 13 za funt.
 Drabinki składane po rubli srebrem 3 kop. 50 i rubli sr. 4.
 Syfony kieszonkowe do wód gazowych po kopiejek 60.

KRAFT & KUKSZ
 Ulica Miodowa Nr 490/1.

KURSA GIEŁDY.

dnia 21 czerwca 1870 roku.

		Sto- pa o/o	RÓWNIĄ (pari)	Żądano	Płacono	Stosun- ek do równi na 100				
1. Papiery publiczne.										
a) Rządowe.										
			R	u	b	l				
			e							
Polskie.	Oblięi Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.				
	Oblięacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.				
	Cert. ban. naobl. cz. A (z.300) z k.	5	45	.	.	.				
	" " " B (z.200)	0	30	.	.	.				
	" " " "	5	30	.	.	.				
Polskie.	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.				
	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000) kupon.....	4	100	74,78	74,58	75 1/2				
Ruskie.	5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.				
	Pożyczka premjowa z 1864 r. ..	5	100	147,50	.	.				
	" " " z 1866 r. ..	5	.	145	.	.				
	" " " lutowe	4	100	.	101,67	101 2/3				
	" " " sierpniowe	4	100	.	101,83	102				
	Bilety banku Pańs. (100 i wyżej)	5	100	.	.	90				
b) Towarzystw i Spółek.										
Polskie.	Listy Zast. (30, 75. 150. 750. 3000)	4	100	92,52	92,19	92 1/10				
	" " " ser. 2	4	100	92,52	92,19	92 1/9				
	" " " kupon	1,97 1/9	.				
	Listy zastawne nowe z r. 1869	100	93	92,67	93 1/4				
	" " " kupon	2,47 2/9	.				
Polskie.	Oblięi Tow. Kred. Ziemiękiego	5, 4rs	100	100,50	.	100 1/3				
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	.	.	.				
	" " " W-B. (100. 150) ..	4	100	73	.	72				
	" " " Teresp. (100) ..	5	100	.	.	.				
	Oblięacje " "	5	100	.	.	.				
Rus.	Akcje " Łódzk. (100) ..	5	100	.	.	.				
	(Ruskie listy zastawne	5	100	.	.	.				
	Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.				
	(Oblięacje " "	4 1/2	100	.	.	.				
2. Wexle.										
	Berlin	92,857	114,75	114,30	124 5/6				
	Gdańsk	92,857	.	.	.				
	Hamburg	140,855	174	172,80	.				
	Londyn	6,304	7,90	.	.				
	Paryż	75,214	93,90	.	.				
	Wiedeń	92,857	97,80	.	.				
	Petersburg	100	98,50	.	98 1/3				
3. Monety.										
	Półimperjał	5,15	.	.	.				
	Napoleonдор	5	.	.	.				
	Dukat holenderski	3	.	.	.				
	Rubel srebrny	1	.	.	.				
	Talar pruski	0,92,857	.	115 1/4	126				
	Gulden austrjacki (papierowy) ..	.	0,61,905	.	0,66	105				
			Warsz.	Londyn	Paryż	Wied.	Berlin	Peter.	Amst.	Hamb.
STOPA bankowa:		6 1/2	3	2 1/2	5	5	5	5	5	5
SKUPU: giełdowa:		—	2 1/8	2 1/2	5	4	5 1/2	5	5	4